

MRF 2024.214

Planklagenævnets afgørelse af 26. september 2024, j.nr. 23/06892

Stadfæstet lovliggørende landzonetilladelse til skur, der havde eksisteret upåtaget i mindst 24 år, da indrettelseshensyn afskar fysisk lovliggørelse. Dissens.

E havde som ejer af en ejendom på ca. 2,5 ha beliggende i landzone søgt om lovliggørende landzonetilladelse til et skur på 45 m². Skuret var ifølge luftfotos opført tidligere end 1999 og var beliggende 130 m fra den øvrige bebyggelse på ejendommen. E havde endvidere søgt om lovliggørende landzonetilladelse til en tilbygning på 19 m² til et eksisterende udhus på 63 m². Der var endvidere søgt om landzonetilladelse til ny carport på 96 m², der skulle erstatte et tidligere udhus på 80 m², og til en overdækket terrasse på 20 m², som skulle forbinde udhuset med et eksisterende parcelhus på 117 m². Ejendommen var beliggende i et område, der i kommuneplanen var udpeget som lavbundsareal, der skulle genoprettes, og med økologiske forbindelser, og lå delvist i et område, der var udpeget som naturområde. Ejendommen var beliggende uden for kommuneplanens rammer. Haderslev Kommune meddelte i maj 2023 lovliggørende landzonetilladelse til skuret og carporten. Retlig lovliggørelse var for så vidt angik skuret begrundet i, at skuret havde været etableret siden 1999. Hvad angik carporten var retlig lovliggørelse bl.a. begrundet i, at carporten havde et areal på mindre end 100 m², og at carporten kunne placeres uden at påvirke landskab og naboer. Kommunen traf samtidig afgørelse om, at terrassen og tilbygningen var undtaget fra krav om landzonetilladelse i medfør af planlovens § 36, stk. 1 nr. 10, idet det samlede bruttoareal med tilbygningen ikke ville overstige 500 m². Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening, der bl.a. anførte, at § 36, stk. 1, nr. 10, ikke omfattede tilbygninger til udhuse, og at det ansøgte ville medføre en overskridelse af den øvre grænse for udhusarealer på en beboelsesejendom på 100 m². Planklagenævnet lagde indledningsvis til grund, at der var ansøgt om udvidelse af et eksisterende udhus, der med tilbygningen ville udgøre 83 m², og fandt, at hverken terrassen eller tilbygningen var omfattet af

undtagelsen i § 36, stk. 1, nr. 10, da tilbygningen ikke udgjorde et selvstændigt udhus, og der ikke var tale om tilbygning til et helårshus, ligesom også terrassen var opført i tilknytning til udhuset. Dermed ophævede nævnet denne del af kommunens afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling i kommunen. Hvad angik det allerede eksisterende udhus lagde nævnets flertal (8 mod 3) på baggrund af luftfotos til grund, at udhuset på tidspunktet for kommunens afgørelse havde eksisteret upåtaget i minimum 24 år. På den baggrund fandt flertallet, at der forelå indrettelseshensyn, og at kommunen derfor var afskåret fra at kræve fysisk lovliggørelse, idet flertallet foruden tidsforløbet lagde vægt på udhusets forholdsvist begrænsede størrelse, og at udhuset var placeret inden for beplantning, der afgrænsede ejendommen mod det åbne land. Mindretallet fandt, at der ikke kunne gives lovliggørende landzonetilladelse, da udhuset lå ca. 130 m fra den eksisterende bebyggelse på ejendommen og i et område, der var udpeget som lavbundsareal, område med økologiske forbindelser og delvist i et område udpeget som naturområde i kommuneplanen. Ifølge mindretallet kunne det ikke ændre herpå, at udhuset havde eksisteret siden 1999, da ejerne ikke havde haft grund til at indrette sig i tillid til, at udhuset ikke ville blive krævet fjernet, hvorfor ejerne ikke havde haft sådanne berettigede forventninger om at beholde skuret, som kunne veje tungere end retshåndhævelsessensynene efter landzonereglerne. For så vidt angik carporten fandt et enstemmigt nævn, at der kunne meddeles landzonetilladelse, bl.a. med henvisning til afstanden på 12 m til eksisterende bebyggelse og til carportens areal på 96 m², og da carporten ikke stred mod kommuneplanens udpegninger. På den baggrund stadfæstede nævnet den del af landzonetilladelsen, der vedrørte udhuset og carporten, og ophævede og hjemviste resten.

Kommentar: Afgørelsen er først og fremmest interessant i forhold til Planklagenævnets stadfæstelse af den lovliggørende landzonetilladelse til skuret som følge af indrettelseshensyn. Det er ikke i sig selv en nyhed, at et ulovligt forhold kan have eksisteret så længe, at det ikke længere er muligt at kræve fysisk lovliggørelse, men dette har især i Planklagenævnets nyere praksis været udlagt sådan,

MRF 2024.214

at forholdet herefter måtte anses for lovligt bestående, uden at der skulle eller kunne ske retlig lovliggørelse, jf. f.eks. **MRF 2023.243 Pkn**, **MRF 2024.15 Pkn**, **MRF 2024.16 Pkn**, **MRF 2024.105 Pkn** og **MRF 2024.119 Pkn**, hvilket i øvrigt også har bredt sig til domstolene, som det f.eks. fremgår af **MRF 2023.257 V** med kommentar. Med afgørelsen i ovennævnte sag lader det til, at det samlede nævn har skiftet opfattelse, idet det udtrykkeligt anføres, at kommunen som følge af indrettelseshensyn (lang tids forløb) havde fortabt retten til fysisk lovliggørelse, og konsekvensen heraf var, at nævnet stadfæstede den lovliggørende landzonetilladelse til skuret. Denne opfattelse stemmer også bedre overens med bemærkningerne i håndhævelsesbetænkningen (nr. 981/1983), s. 81, og grundsætningen om, at der ikke kan vindes hævde på ulovlige forhold. Af hensyn til fremtidig praksis havde det dog været ønskeligt, om Planklagenævnet havde forholdt sig udtrykkeligt til spørgsmålet og tydeliggjort ændringen i forhold til nævnets tidligere praksis. Miljø- og Fødevareklagenævnet følger i de fleste sager den samme linje, dvs. at der stilles krav om retlig lovliggørelse i tilfælde af passivitet eller indrettelseshensyn (lang tids forløb), men også i nyere praksis fra dette klagenævn finder man eksempler på, at forholdet efter en vis tid er blevet anset for lovligt bestående, jf. f.eks. Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser af 20. november 2024 (j.nr. 20/03142) og af 5. december 2024 (j.nr. 20/04481) om ulovlige dræn efter vandløbsloven.

Afgørelse i klagesag om Haderslev Kommunes landzonetilladelse til skur og carport på [A1], Gram

Sag: 23/06892

Dato: 26. september 2024

Haderslev Kommune gav den 8. maj 2023 lovliggørende landzonetilladelse til et skur på 45 m² og landzonetilladelse til en ny carport på 96 m² på ejendommen [A1], 6510 Gram. Kommunen traf også afgørelse om, at en tilbygning på 19 m² og en overdækket terrasse på 20 m² ikke kræver landzonetilladelse.

Danmarks Naturfredningsforening, Haderslev, har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdene er undtaget fra kravet om landzonetilladelse
- Om klageren havde berettigede forventninger som følge af myndighedspassivitet og/eller indrettelseshensyn.
- Om der kan gives landzonetilladelse til forholdene, jf. planlovens § 35, stk. 1

Planklagenævnet stadfæster afgørelsen om lovliggørende landzonetilladelse til skuret på 45 m² og landzonetilladelse til carporten på 96 m². Det betyder, at kommunens afgørelse om disse forhold gælder.

Planklagenævnet ophæver afgørelsen om, at tilbygningen på 19 m² og den overdækkede terrasse på 20 m² ikke kræver landzonetilladelse og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen. Det betyder, at kommunens afgørelse om disse forhold ikke længere gælder.

Tilladelsen til carporten bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 5 år efter Planklagenævnets afgørelse, eller ikke har været udnyttet i 5 på hinanden følgende år, jf. planlovens § 56, stk. 2.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagesagen vedrører lovliggørelse af et skur på 45 m² og en tilbygning på 19 m², samt opførelse af en ny carport på 96 m² og en overdækket terrasse på 20 m².

Den berørte ejendom på omkring 2,5 ha ligger i landzone. Der er på ejendommen ifølge BBR-registret bebyggelse i form af et fritliggende enfamiliehus på 117 m² og et udhus på 63 m². Derudover er der yderligere to udhuse, som ikke er registret i BBR, hvoraf det ene udhus ifølge sagens oplysninger er 45 m² og ligger omkring 130 m^[1] fra den øvrige bebyggelse på ejendommen, og det andet udhus på 80 m² skal nedrives.

Ejendommen ligger i et område, der er udpeget som lavbundsreal, der kan genoprettes, og med økologiske forbindelser i kommuneplan 2021 for Haderslev Kommune.^[2] Ejendommen ligger delvist i et område, der er udpeget som naturområde. Ejendommen ligger uden for kommuneplanens rammer.

Ejendommen grænser mod vest op til en mose, der er beskyttet efter naturbeskyttelsesloven § 3, samt et beskyttet vandløb. Den del af ejendommen,

hvor den primære bygningsmasse er placeret, ligger desuden inden for skovbyggelinjen.

Det ansøgte

Der er ansøgt om lovliggørende landzonetilladelse til et skur på 45 m², som er opført tidligere end 1999,[3] og som ligger i det nordvestligste hjørne af ejendommen omkring 130 m fra den øvrige bebyggelse på ejendommen. Derudover er der søgt om retlig lovliggørelse af en tilbygning på omkring 19 m² til udhuset på 63 m².

Der er også ansøgt om tilladelse til at opføre en ny carport på 96 m², der skal erstatte et eksisterende udhus på 80 m², som skal nedrives, samt en overdækket terrasse på omkring 20 m², som ønskes etableret mellem udhuset på 63 m² og boligen.

Ansøgeren har i sine bemærkninger til klagen oplyst, at de eksisterende udhusbygninger på ejendommen anvendes til værksted, opbevaring, keramikværksted og pillefyr. Bygningerne, som der ansøges om, skal bruges til opbevaring af 20 tons træpiller til pillefyret, maskiner til brug for ejendommen og carport til to biler.

1.2. Afgørelsen, der er klaget over

Haderslev Kommune gav den 8. maj 2023 lovliggørende landzonetilladelse til et eksisterende skur på 45 m² og landzonetilladelse til en ny carport på 96 m² på ejendommen [A1], 6510 Gram. Kommunen traf også afgørelse om, at en tilbygning på 19 m² og en overdækket terrasse på 20 m² ikke kræver landzonetilladelse.

Kommunen vurderede, at tilbygningerne på 19 og 20 m² til parcelhuset er undtaget fra kravet om landzonetilladelse efter § 36, stk. 1, nr. 10, da det samlede bruttoetageareal efter tilbygning er under 500 m².

Kommunen begrundede afgørelsen om lovliggørende landzonetilladelse til det eksisterende skur med, at skuret har været på ejendommen siden 1999.

Kommunen begrundede landzonetilladelsen til den nye carport med, at carporten har et areal på mindre end 100 m², at carporten placeres i havearealet uden at påvirke landskab og naboer, samt at de øvrige udhusbygninger på ejendommen ikke kan rumme den ønskede anvendelse.

1.3. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 1 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen 8. juni 2023.

Klagen og de bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Heidi Bank, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Flemming D. Larsen, Jonas V. K. Nielsen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg, Keld K. Sørensen, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

2.2. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.^[4]

Planklagenævnet kan desuden tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes øvrige afgørelser efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, om et bestemt forhold kræver landzonetilladelse.

2.3. Undtagelse fra krav om landzonetilladelse til tilbygning og overdækket terrasse

2.3.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at henvisningen til undtagelsen i § 36, stk. 1, nr. 10, ikke er relevant, da denne undtagelse må gælde tilbygninger til boliger og ikke tilbygninger til udhuse.

2.3.2. Generelt om undtagelse for udhuse m.v.

Der kræves ikke landzonetilladelse til opførelse af garager, carporte, udhuse, drivhuse og lignende bygninger på op til 50 m², når bygningerne opføres i tilknytning til enfamiliehuse eller sommerhuse og ikke medfører oprettelse af en ny bolig, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 8.^[5]

Undtagelsesbestemmelsen gælder kun for fritliggende småbygninger og således ikke for integrerede garager, udhuse m.v.^[6]

2.3.3. Generelt om landzonetilladelse til om- og tilbygninger af helårshuse

Det kræver ikke landzonetilladelse at til- og ombygge et helårshus, hvorved husets samlede bruttoareal ikke overstiger 500 m², jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 10. Det forudsættes, at bygningen er i en sådan stand, at den ikke er uegnet til om- eller tilbygning som helårshus, dvs. at den ikke er så forfalden, at den må betragtes som en ruin. Begrebet omfatter desuden kun huse med én boligenhed.

En bolig etableret i en overflødiggjort bygning, jf. planlovens § 37, stk. 1 eller 2, betragtes ikke som et helårshus, og der kræves derfor landzonetilladelse ved til- og ombygning af sådanne boliger.^[7] Er boligen derimod indrettet i den overflødiggjorte bygning efter en landzonetilladelse, betragtes huset som et helårshus, jf. § 36, stk. 1, nr. 10.^[8]

En personlig ret for en pensionist til at anvende huset til helårsbeboelse efter planlovens regler herom medfører ikke, at huset ændrer status til helårshus efter § 36, stk. 1, nr. 10.

2.3.4. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet bemærker indledningsvist, at det fremgår af ansøgningsmaterialet, at der er adgang fra det eksisterende udhus på 63 m² til den ansøgte tilbygning på 19 m² via en dør. Nævnet lægger derfor til grund, at der er ansøgt om en udvidelse af det eksisterende udhus, som derved får et samlet areal på 82 m².

Nævnet finder, at tilbygningen på 19 m² til det eksisterende udhus på 63 m² og den overdækkede terrasse på 20 m² ikke er omfattet af undtagelserne til kravet om landzonetilladelse i § 36, stk. 1, nr. 8 eller nr. 10, og de to forhold kræver derfor landzonetilladelse.

Nævnet lægger herved vægt på, at tilbygningen ikke er et selvstændigt udhus, men opført i sammenhæng med det eksisterende udhus, hvorfra der også er adgang via en dør. Derudover lægger nævnet vægt på, at der ikke er tale om en tilbygning til et helårshus, men til et udhus, ligesom den overdækkede terrasse også er opført i tilknytning til udhuset.

Nævnet ophæver derfor kommunens afgørelse for så vidt angår tilbygningen på 19 m² og den overdækkede terrasse på 20 m², da nævnet finder det rigtigst, at

kommunen i første instans tager stilling til, om der kan gives landzonetilladelse til det ansøgte.

2.4. Landzonetilladelse til udhus på 45 m² og carport

2.4.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at det ansøgte vil medføre en overskridelse af den øvre grænse for udhusarealer på en beboelsesejendom på 100 m², da ejendommens samlede udhusareal, såfremt der gives tilladelse til det ansøgte, vil være på 223 m². Klageren anfører, at afgørelsen derfor er i strid med planlovens landzonebestemmelser.

Derudover anfører klageren, at afgørelsen ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse, samt at den vil medføre en voldsom præcedens.

2.4.2. Generelt om landzonetilladelse

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonereglene er at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed for det. Det følger af formålsbestemmelsen, at landzonereglene skal administreres på baggrund af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn, samt hensynet til erhvervslivets muligheder for vækst og udvikling.^[9]

Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden spredt og uplanlagt bebyggelse m.v. end den, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri. Udover at værne om natur og landskab er varetagelsen af de primære erhvervsinteresser blandt de hensyn, der ligger bag landzonereglene.

Efter hidtidig praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager (præcedensvirkning).

I sager om lovliggørelse skal forholdet som udgangspunkt vurderes, som i de tilfælde, hvor der er indgivet forudgående ansøgning.

2.4.3. Generelt om udhuse m.v.

Efter hidtidig praksis kan der normalt gives landzonetilladelse til opførelse af nye udhuse og garager m.v. i størrelsesordenen 50-100 m². Ved den konkrete vurdering indgår bl.a. ejendommens størrelse, omfanget af eksisterende udhusbygninger samt placeringen af den ansøgte bygning. Efter hidtidig praksis gives ikke tilladelse til udhusbygninger på mere end 100 m², medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder.

Som udgangspunkt skal bygninger ud fra landskabelige hensyn placeres i tilknytning til de hidtidige bebyggelsesarealer sådan, at ejendommens bygninger og færdselsarealer udgør en hensigtsmæssig enhed.

Ved de "hidtidige bebyggelsesarealer" forstås efter praksis primært det område, hvor ejendommens bebyggelse ligger samlet.

2.4.4. Generelt om fortabelse af retten til at kræve fysisk lovliggørelse

Kommunen kan fortabe retten til at kræve fysisk lovliggørelse efter en vis tid, hvis ejeren har berettigede forventninger om, at forholdet ikke vil blive krævet lovliggjort.

Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis kommunen er bekendt med et muligt ulovligt forhold, men ikke inden for et rimeligt tidsrum har søgt forholdet lovliggjort (myndighedspassivitet), eller hvis ejeren af andre årsager har haft grund til at indrette sig i tillid til, at byggearbejdet ikke ville blive krævet fjernet af myndighederne (indrettelseshensyn).

En ejer indtræder i tidligere ejeres retsstilling. Det er således uden betydning, om den aktuelle ejer konkret har været uvidende om, at det pågældende forhold var ulovligt.

Indrettelseshensyn

Selvom en kommune ikke har udvist myndighedspassivitet, kan selve det forhold, at et byggearbejde er udført, eller en anvendelse er påbegyndt for meget lang tid siden, medføre en begrænsning i kommunens mulighed for at kræve fysisk lovliggørelse, hvis ejeren har haft grund til at indrette sig i tillid til, at byggearbejdet eller anvendelsen ikke ville blive krævet fjernet eller ophørt af myndighederne (indrettelseshensyn).

I vurderingen af, om sådanne berettigede forventninger afskærer kommunen fra at kræve fysisk lovliggørelse, indgår en konkret vurdering af bl.a. karakteren af det ulovlige forhold, herunder om der er en væsentlig retshåndhævelsesinteresse i den konkrete sag, om ejeren vidste eller burde have vidst, at byggearbejdet eller anvendelsen ikke var lovligt (eller krævede tilladelse), f.eks. som følge af et tidligere afslag på landzonetilladelse eller en tinglysning på ejendommen. Det indgår også i vurderingen, om der har været indsigelser fra beboerne i området. Jo stærkere retshåndhævelsesinteressen er, jo flere år skal der gå, før retten til at kræve fysisk lovliggørelse fortabes.

2.4.5. Planklagenævnets vurdering

Om udhuset på 45 m²

Et flertal på 8 medlemmer (Helle T. Anker (formand), Heidi Bank, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Flemming D. Larsen, Jonas V. K. Nielsen, Henrik Stjernholm og Helle Søeberg) bemærker indledningsvist, at det lægges til grund for afgørelsen, at udhuset på 45 m² på tidspunktet for kommunens afgørelse havde eksisteret på ejendommen i minimum 24 år, da bygningen fremgår af luftfotos fra sommeren 1999.

Flertallet finder, at der i den konkrete situation foreligger indrettelseshensyn for så vidt angår udhuset, og at kommunen derfor er afskåret fra at kræve fysisk lovliggørelse. Flertallet lægger i den forbindelse vægt på, at udhuset havde været opført i omkring 24 år, da kommunen traf afgørelse. Dertil kommer udhusets forholdsvist begrænsede størrelse, samt at udhuset er placeret inden for den beplantning, som afgrænser ejendommen mod det åbne land.

Der er ikke oplysninger om, at der tidligere er givet afslag på landzonetilladelse eller på anden måde givet en tilkendegivelse fra kommunen om, at forholdet krævede landzonetilladelse.

Et mindretal på 3 medlemmer (Keld K. Sørensen, Flemming Thornæs og Jan Woollhead) finder, at der ikke kan gives lovliggørende landzonetilladelse til udhuset på 45 m².

Mindretallet lægger herved vægt på, at udhuset ligger omkring 130 m fra den eksisterende bebyggelse på ejendommen, samt at udhuset ligger i et område, der er udpeget som lavbundsreal, der kan genoprettes, område med økologiske forbindelser, samt delvist i et område, der er udpeget som naturområde i kommuneplanen.

Det ændrer ikke på mindretallets vurdering, at udhuset har eksisteret på ejendommen siden 1999, da udhuset efter mindretallets vurdering ikke har ligget på ejendommen så længe, at ejerne har haft grund til at indrette sig i tillid til, at udhuset ikke vil blive krævet fjernet. Ejerne har derfor efter mindretallets

vurdering ikke sådanne berettigede forventninger om at beholde skuret, som kan veje tungere end de hensyn til retshåndhævelsen, herunder bl.a. natur og landskab, som varetages efter landzonereglerne.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med flertallets stemmeafgivning.

Om carporten

Et enstemmigt Planklagenævn finder også, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at der kan gives landzonetilladelse til carporten.

Nævnet lægger vægt på, at carporten ønskes opført omkring 12 m fra den eksisterende bebyggelse på ejendommen og dermed efter nævnets vurdering opføres i tilknytning til den eksisterende bebyggelse. Nævnet lægger også vægt på, at carporten har et areal på 96 m², hvormed en tilladelse til det ansøgte vil være i overensstemmelse med gældende praksis.

Nævnet lægger desuden vægt på, at der ikke er udpegninger i kommuneplan 2021 for Haderslev Kommune, der strider imod en tilladelse til carporten. Derudover lægger nævnet vægt på, at den ansøgte carport opføres som erstatning for et eksisterende udhus, og at den nye carport har samme placering.

Det ændrer ikke på nævnets vurdering, at der ud over carporten også er udhuse på ejendommen på henholdsvis 63 m² og 45 m², da den samlede udhusbebyggelse efter nævnets vurdering ikke vil ligge ud over hvad der er passende for en ejendom af en størrelse, som den i sagen omhandlede, der har et areal på 2,5 ha.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet stadfæster Haderslev Kommunes afgørelse af 8. maj 2023 om lovliggørende landzonetilladelse til et skur på 45 m² og landzonetilladelse til en ny carport på 96 m² på ejendommen [A1], 6510 Gram. Nævnet ophæver kommunens afgørelse om, at en tilbygning på 19 m² og en overdækket terrasse på 20 m² ikke kræver landzonetilladelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Planklagenævnet gør opmærksom på, at når kommunen behandler sagen igen, skal dette ske i overensstemmelse med følgende:

- Haderslev Kommune skal tage stilling til, om der kan gives landzonetilladelse til en udvidelse af det eksisterende udhus på 63 m² med en tilbygning på 19 m², således at udhuset får en samlet areal på 82 m².
- Kommunen skal også tage stilling til, hvorvidt der kan gives landzonetilladelse til en overdækket terrasse på 20 m².

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 3 a i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.^[10] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Opmålt i Planklagenævnets GIS-system (Geografisk InformationsSystem).

[2] Kommuneplan 2021 for Haderslev Kommune findes i en interaktiv version her: <https://kommuneplan2021.haderslev.dk/>.

[3] Bygningen fremgår af luftfotos fra 1999 i Planklagenævnets GIS-system (Geografisk InformationsSystem). Se Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse.

[4] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 223 af 1. marts 2024.

[5] Bestemmelsen fandtes tidligere i § 36, stk. 1, nr. 7, men blev med virkning pr. 15. juni 2017 ændret til § 36, stk. 1, nr. 8. Bestemmelsens indhold er uændret.

[6] Natur- og Miljøklagenævnet Orienterer (NoMO) nr. [163/2015](#). NoMO'en kan ses på afgørelsesportalen: <https://pkn.naevneneshus.dk/>.

[7] Lovforslag nr. 121 af 25. januar 2017, de specielle bemærkninger til § 36, stk. 1, nr. 9 (nu nr. 10).

[8] Planklagenævnets afgørelse af 1. oktober 2020 i sagsnr. [19/05136](#). Afgørelsen kan læses på afgørelsesportalen: <https://pkn.naevneneshus.dk/>.

[9] Bemærkninger til lovforslaget, kapitel 7 (LFF nr. 76 af 23. januar 1991) og (LFF nr. 121 af 25. januar 2017).

[10] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Lovområder:

Planloven, landzone (efter 1. februar 2017)